Barban, kolovoz 2005. • Broj: 12 • Godina V.

Barbanski glasnik

BESPLATNO

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

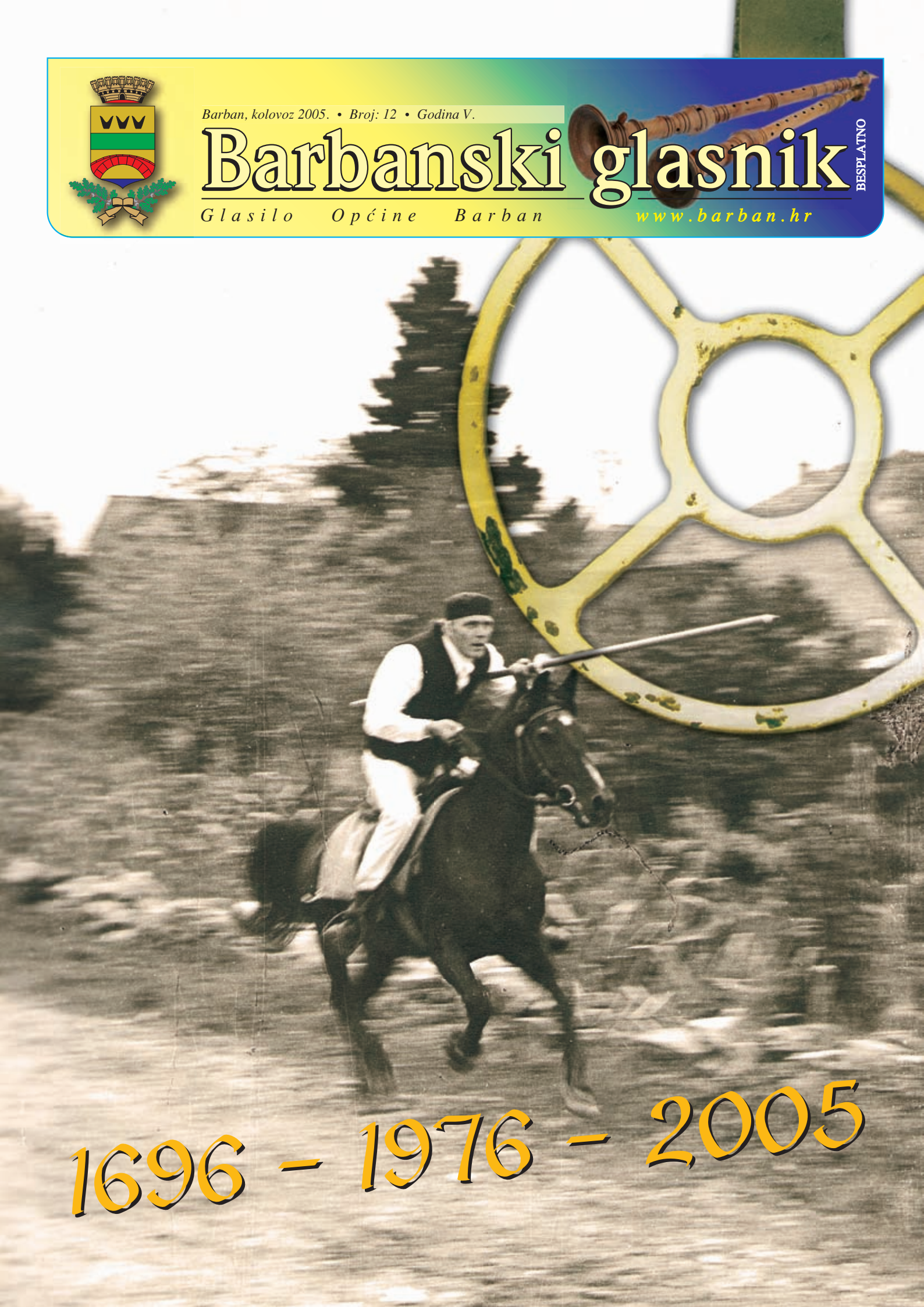

1696 – 1976 – 2005

NOVI SAZIV OPĆINSKOG VIJEĆA

Denis Kontošić (SDP)
- rođen 1959. godine
- prof. ing. strojarstva
- predsjednik O.V.

Mladen Filipović (SDP)
- rođen 1959. godine
- privatni poduzetnik
- dopredsjednik O.V.

Dragutin Kolić (SDP)
- rođen 1949. godine
- prodavač

Mirko Bulić (SDP)
- rođen 1950. godine
- ekonomist

Irena Jelčić (SDP)
- rođena 1965. godine
- medicinska sestra

Dean Maurić (SDP)
- rođen 1966. godine
- elektrotehničar

Danijela Kolić (SDP)
- rođena 1983. godine
- studentica ekonomije

Zdravka Šarić (IDS)
- rođena 1949. godine
- nastavnica

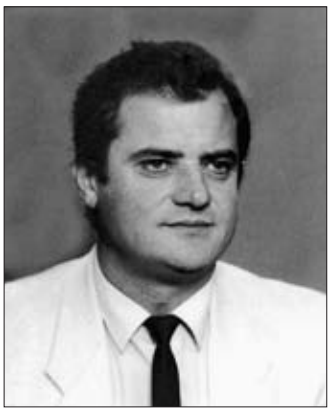

Stanislav Licul (IDF)
- rođen1948. godine
- dipl. pravnik

Milan Rudan
/nije dostavio fotografiju/
(IDS)
- rođen1960. godine
- dipl. ing. elektrotehnike

Stanko Ružić
/nije dostavio fotografiju/
(HDZ)
- rođen1956. godine
- strojarski tehničar

SDP-u apsolutna većina

I u novom četverogodišnjem mandatu 2005. - 2009. godine Općinom Barban upravljat će SDP. Na lokalnim izborima u svibnju, SDP je od ukupno 11 mandata osvojio njih sedam, čime je ta stranka stekla apsolutnu većinu u Vijeću i koja je Denisu Kontošiću donijela drugi mandat na čelu Općine. SDP ima sada sedam vijećnika, IDS dva, te IDF i HDZ po jednog. U postocima to izgleda ovako: SDP je osvojio 56,9 posto glasova, odnosno 917 glasova; IDS 22,9 posto, odnosno 370 glasova; IDF 8,3 posto ili 134 glasa, dok je koalicija HDZ-a i HSLS-a dobila 11,8 posto, odnosno 191 glas.

i m p r e s u m

Barbanski glasnik

ISSN 1333 - 4468 * Izlazi 3 puta godišnje * Broj 12 * Izdavač: Općina Barban * www.barban.hr
Za izdavača: Denis Kontošić, prof. ing. * **Urednik:** Denis Kontošić, prof. ing. * **Fotografije:** arhiv izdavača, Grafika Režanci * **Grafičko oblikovanje i priprema:** Grafika Režanci * **Tisak:** Grafika Režanci * **Naklada:** 1250 primjeraka * **Naslovnica:** 1. Trka na prstenac 1976. godine

Denis Kontošić, načelnik Općine Barban

NAŠA JE POBJEDA ZASLUŽENA

Rezultati govore za nas. Doživljavali smo čak i uvrede za model dobrovoljnih radnih akcija, koji smo stalno zagovarali, da je potrošen i komunjarski. Naselja koja su bez okolišanja odmah to prihvatila, danas blistaju i za ugled su. Srećom, samo su manji dijelovi Općine bili neaktivni, poradi krivih ljudi u Vijećima Mjesnih odbora. Zato već sada pozivam da ljudi budu oprezni i vode računa koga će birati na predstojećim izborima za Mjesne odbore, početkom naredne godine.

- Gospodine Kontošić, kako komentirate Vašu izbornu pobjedu i osvojeni drugi mandat na čelu barbanske Općine?

Narod može kazniti, ali i nagraditi, ovisno o zaslugama. Često je pojava da se zaborave birači, kada se zasjedne u fotelju, da prevladaju nekakvi privatni interesi, a tada svakako uslijedi zaslužena kazna i oduzimanje trona. Barbanski SDP je 2001. god. preuzeo vođenje Općine željom i voljom naroda, bez namještaljki i kupovanja glasova, bez prljavih igara. Tada je odaziv birača bio 76%, što je bilo reprezentativno i za državni nivo, a mi smo osvojili 55% glasova; na ovim izborima se povijest ponovila - odaziv birača je bio preko 70%, a pobjeda još jača sa osvojenih 64% glasova.

Naše zalaganje za boljitak i poboljšanje standarda svih stanovnika, za komunalnu uređenost naselja i čitavog prostora općine, bolja prometna povezivanja, uređenost groblja, sportskih terena i dr., narod je prepoznao kao istinski trud kroz čitav naš mandat. Nismo zanemarivali niti jedno naselje, niti jedan Mjesni odbor, a sa malim proračunskim sredstvima smo nastojali, u suradnji sa stanovništvom, vrlo često kroz dobrovoljne radne akcije, napraviti što više. Na kraju mandata nismo se imali čega stidjeti, jer smo za finiš otvorili čak 6 objekata - izgradili 3 mrtvačnice na grobljima i svlačionice nogometnoga kluba, a uredili društveni dom na Prnjanima i prostor kućne njege u Hrbokima. Ranije smo uredili društveni dom u Hrbokima i pomagali uređenje domova u drugim naseljima. Svake godine se nešto asfaltiralo, a spominjem samo spoj Glavani-Manjadvorci i Rebići-Blaz te asfaltiranja u desetak naselja. Uredilo se i jako puno sportskih objekata, gdje je svakako najveći zahvat uređenje nogometnoga igrališta u Barbanu. Puno smo se trudili: za otvaranje ljekarne u Barbanu, za završetak izgradnje nove osnovne škole u Barbanu, za uređenost spomenika palim borcima, za poboljšanje javne rasvjete, uređenje dječjeg vrtića, zbrinjavanje smeća i otpada, obnovu sakralnih objekata, povezivanja sa drugim općinama, razvoj turizma i dr. Sretni smo za postignuto, jer sve što se napravilo ostaje za narod, za našu djecu i ne da se sakriti, odnijeti. Ukratko, naša je pobjeda zaslužena - ljudi su nam iskazali priznanje za učinjeno i dali svoje povjerenje za vođenje Općine u još jednome mandatu. Na tome smo im zahvalni, uz čvrsto obećanje da će naše zalaganje biti još i veće.

- Da li ima nešto u proteklom mandatu sa čime niste zadovoljni?

Učinjeno je puno i poradi toga moramo biti zadovoljni. Međutim, kada nam prethodnici ne bi bili ostavili toliko dugova, tada bi naš mandat izgledao sasvim drugačije. Vratili smo preko 3 milijuna kuna duga. Ponekad razmišljam da je valjda i taj novac negdje uložen u Općinu, pa je lakše nositi taj teret, ali s druge strane kada se vide megalomanski i vrlo neracionalni projekti, kao npr. proširenje groblja u Škitači, tada se pojave drugačije misli. Za isti novac mi ćemo danas proširiti dva groblja, a ostaje činjenica da to groblje niti danas nije dovršeno. Mi ćemo ga morati završiti u ovome mandatu. Inače, najgora varijanta bila bi samo vraćati dugove i spavati zimski san. Da smo to izabrali, ne bi zasigurno dobili još jedan mandat.

Ono čime nisam zadovoljan je uzrokovano jedino kroničnim nedostatkom financijskih sredstava, poradi čega smo mi i zagovarali ponovno uvođenje dobrovoljnih radnih akcija, za koje smo od pojedinaca doživljavali na početku čak i uvrede, da je to „potrošeni komunjarski model" i neka gradimo ako imamo novaca sistemom „ključ u ruke". Bili smo uporni, nismo posustali, uvjerili smo većinu da u malim općinama, sa malim proračunom, a velikim dugovanjima, je ovo neizbježan model, da općina daje materijal, a ljudi ga ugrađuju. Naselja koja su bez okolišanja odmah to prihvatila, danas blistaju i za ugled su. Srećom, samo su manji dijelovi Općine bili neaktivni, poradi krivih ljudi u Vijećima Mjesnih odbora. Zato već sada pozivam da ljudi budu oprezni i vode računa koga će birati na predstojećim izborima za Mjesne odbore, početkom naredne godine. Naš je stav da svakako treba izabrati akcijaše, ljude ki su kapaci načinit za sebe i za druge, koji će znati organizirati, koordinirati i surađivati.

- Koji su planovi za tekući mandat u razdoblju od 2005.-2009. godine?

Na planu komunalne i infrastrukturne uređenosti kompletnoga općinskog prostora učinili smo već lijepi iskorak. Nastavit ćemo i dalje sa uređenjem javne rasvjete, a u suradnji sa javnim poduzećima sa poboljšanjem vodovodnog napajanja i saniranjem elektro i telefonske mreže. Preostalo je i asfaltirati manje spojnice te započeti sa sanacijom oštećenih asfaltnih površina.

Seoski turizam se u našem mandatu razvijao vrlo intenzivno. Na početku smo na području Općine imali svega nekoliko domaćinstava koja su se bavila seoskim turizmom, a danas se možemo pohvaliti sa preko 40 prekrasnih seoskih objekata. Sredinom srpnja smo osnovali Udrugu iznajmljivača koja će brinuti o daljnjem razvoju seoskog turizma i o sačuvanju interesa iznajmljivača i Općine, osmišljavati obogaćivanje ponude Barbanštine i inicirati osnivanje clustera Udruga - KUD Barban - Društvo Trka na prstenac. Idealno bi bilo u ljetnim mjese-

cima imati svakoga tjedna malu, turističku Trku na prstenac, uz folklorni program i domaću gastro-ponudu, jer je neosporno da imamo što pokazati.

Uskoro ćemo osnovati i Udrugi poduzetnika naše Općine, a koja će pomoći da zajedničkim snagama krenemo u izgradnju Poduzetničke zone Barban. Zona je ucrtana u Prostornom planu Općine Barban na površini veličine 22 hektara, na križanju buduće barbanske zaobilaznice, odnosno ceste Podorih-Spomenik sa cestom Barban-Vodnjan. Od Države smo već zatražili da nam dodjeli 8 hektara zemljišta na kojem bi startali prvu fazu izgradnje, a u drugoj fazi bi krenuli sa otkupom privatnoga zemljišta. Svijesni smo da je razvoj barbanskoga poduzetništva trenutno pritješnjen u vlastitim okućnicama, da mu treba dati slobodu razvojnog zamaha, a da će poduzetnička zona biti pravo mjesto za to, gdje će Barbanac zapošljavati Barbance. Dnevnu migraciju prema okolnim gradovima ćemo tako zamjeniti zapošljavanjem na području svoje Općine. Interes za ulaganja u zonu postoji i Općina je dala zahtjev prema Istarskoj županiji za inicijalna sredstva, pomoću kojih bi se izradila projektna dokumentacija.

Valja istaknuti da postoji interes i za izgradnju turističkog naselja iznad Uvale Blaz i manjeg autokampa u samoj uvali. Postoji interes i za izgradnju malih novih, istarskih sela na Barbanštini. Međutim, tu je važno istaknuti da mi ne želimo masovan turizam, da ne želimo turistička naselja za takav turizam, sa nizovima kuća i ljetnom prenapučenošću te ugroženim mirom naših naselja. Zainteresiranima smo rekli da želimo naselja kuća u istarskom ruralnom stilu sa okućnicama i parkovima, koja će nenametljivo biti uklopljena u barbanski krajolik. Sada čekamo pisma namjere.

- Vaša poruka za kraj razgovora!

Živimo u prekrasnom kraju, koji zaslužuje našu punu pažnju. Barbanština je i bit će san mnogih. Bijeg iz gradova je već započeo, a Barbanština će definitivno uvijek biti jako zanimljiva sa svojom pitomošću, mirisima, ljepotom. Budimo sretni što imamo privilegiju živjeti u takvome zavičaju, odakle odmorenom čovjeku nije teško otići u bilo koje istarsko mjesto, turistički ili poslovno. Naša je obveza sačuvati Barbanštinu za buduća pokoljenja, čuvati i oplemenjivati njezinu ljepotu i mir.

Aldo Osip, predsjednik Udruge iznajmljivača Općine Barban

ZA PODIZANJE KVALITETE TURISTIČKE USLUGE NA BARBANŠTINI

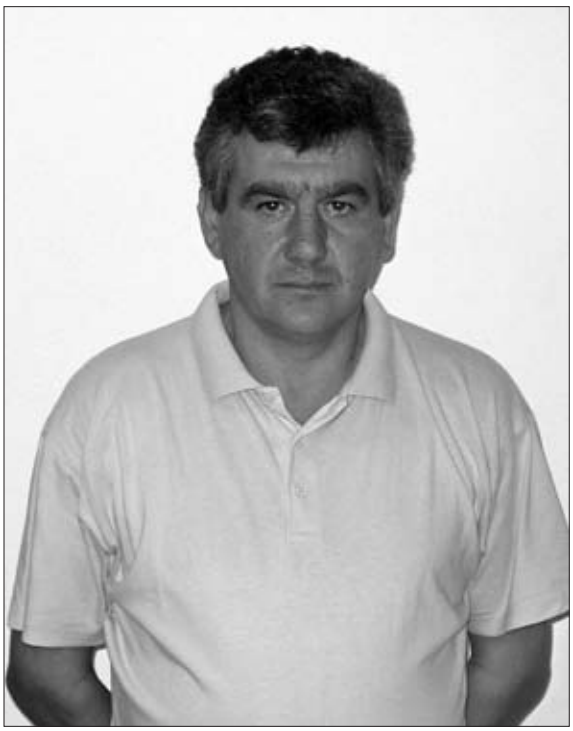

Iako se unazad nekoliko godina sve više domaćinstava odlučuje baviti seoskim turizmom, Općina Barban zbog zakonskih propisa nije mogla osnovati svoju Turističku zajednicu. Međutim, pokrenuta je inicijativa za osnivanjem Udruge privatnih iznajmljivača pod nazivom Barban-turist. Općinski referent i predsjednik Udruge Aldo Osip navodi da za sada Udruga okuplja četrdesetak iznajmljivača, ali da je na Barbanštini zamjetan sve veći interes bavljenja turizmom. Udruga je imala svoju osnivačku skupštinu, napravljen je Statut i još se čeka registracija, a predsjednik Udruge najavljuje skori prvi sastanak na koji će biti pozvani svi iznajmljivači s područja Općine Barban.

- Prije nekoliko godina započeo je intenzivni razvoj seoskog turizma kod nas. Općina se puno trudila, organizirala niz predavanja u suradnji sa Turističkom zajednicom Istarske županije, turističkim agencijama i bankama. Mještani su tako počeli uređivati stare kuće i graditi nove objekte za bavljenje seoskim turizmom, u što su uložili mnogo truda i novca. Međutim, rezultati nisu do kraja ispunili očekivanja. Problem predstavlja popunjenost objekata gdje su iznajmljivači bili prepušteni sami sebi ili putem turističkih agencija. Stoga je cilj ove inicijative ujediniti sve iznajmljivače kako bi se povećala popunjenost, podigla kvaliteta turističke usluge i uskladio nastup prema nadležnim tijelima i institucijama. Ova će Udruga omogućiti stvaranje uvjeta za cjelovitu ponudu, jer znamo, a to su nam potvrdili i dosadašnji gosti, svi naši iznajmljivači imaju fantastične uvjete smještaja i usluga, gostoljubivost, imamo i prekrasnu prirodu, ali nam nedostaju sadržaji koje bi mogli ponuditi - govori Osip.

On ističe da su se iznajmljivači dosad nerijetko znali suočiti s neugodnom situacijom da im trenutni gost želi ostati tjedan duže, ali je taj termin već bio rezerviran za drugog gosta. U takvim bi situacijama trebala djelovati Udruga, pojašnjava Osip.

- Kada svi podaci o popunjenosti i trenutnom stanju iznajmljivača budu na jednom mjestu, dakle u Udruzi, znat ćemo tko je tom trenutku prazan i kamo ćemo preusmjeriti gosta - kaže Osip.

Prema njegovim riječima, preko Udruge će se članovi uključivati u turističke manifestacije, sajmove, prezentacije i ostale oblike promocije. Radimo na izradi turističkog kataloga koji se već sada priprema za tisak. Za iznajmljivače će nova pogodnost biti ta što će ubuduće svoje goste moći prijavljivati u Općini, dok su to do sada morali činiti u MUP-u ili preko turističke agencije. Osip dodaje da će Udruga poticati Općinu da radi na zaštiti i unapređenju okoliša, obalnog pojasa, na uređenju pješačkih, biciklističkih i konjičkih staza, sportskih površina i objekata te prometne infrastrukture i signalizacije, dok bi se posebna pažnja dala njegovanju regionalnog duha općine i obilježavanju kulturoloških, povijesnih i ostalih posebnosti. U sklopu ove organizacije, nastavlja Osip, iznajmljivači će moći sudjelovati na raznim predavanjima, tribinama, okruglim stolovima te u akcijama lokalnih banaka i razvojnih agencija, radi definiranja kreditnih linija i uvjeta. Sami će članovi Udruge više surađivati, izmjenjivati iskustva i usmjeravati goste na poznate adrese, zaključio je Aldo Osip.

DALIBOR BILETIĆ, VLASNIK NAJBOLJE POPUNJENOG OBJEKTA SEOSKOG TURIZMA OVE SEZONE NA BARBANŠTINI

TURISTI VIŠE VOLE KUPANJE U UVALI BLAZ NEGO U RAPCU

Obitelj Dalibora Biletića iz Hrboki lani je odlučila krenuti stopama sve većeg broja domaćinstava na Barbanštini te svoj kućni budžet povećati prihodima od turizma. Tako je ove godine njihova kuća postala treća u selu koja prima strane turiste, budući da se dvije obitelji iz Hrboki već bave seoskim turizmom. No, kuća Biletićevih zanimljiva je po tome što ima najbolju popunjenost ove sezone, unatoč činjenici da im je ovo prva godina bavljenja seoskim turizmom. Dalibor, inače zaposlen u Splitskoj banci u Puli, živi sa suprugom Slađanom te dvoje male djece. Kuća u kojoj živi mlada obitelj izgrađena je 2000. godine, a lani su Dalibor i Slađana odlučili za potrebe seoskog turizma jednostavno iskoristiti prazan prostor u prizemlju i od toga napraviti apartman.

- Ove smo godine sve na novo napravili u apartmanu tako da sada imamo oko 90 kvadrata prostora, u što ulazi dnevni boravak, velika i mala kupaonica, dvije spavaće sobe, kuhinja s blagavaonicom, ukupno kapaciteta za šest osoba - priča nam Dalibor - Osim samog smještaja, turisti imaju na raspolaganju dvorište kuće s klackalicama i ljuljačkama za djecu, u blizini se nalazi malonogometno igralište, park šumica s drvenim stolom te mala konobica uređena u tradicionalnom istarskom stilu.

Domaćina pitamo kako je na samom početku bavljenja seoskim turizmom uspio postići najbolju popunjenost ove sezone u Općini. Naime, kuća Biletićevih bit će puna čitavih 23 tjedna. Osim u kvalitetnom smještaju i ponudi, odgovor, naravno, leži u cijeni.

- Cijene su nam raznolike, tako da

izvan sezone imamo posebne akcije za naše goste: Tako npr. za cijenu od dva plaćena tjedna, može se ostati tri tjedna - prepričava Dalibor.

Prilikom našeg posjeta kući Biletićevih, bila je subota i obitelj se upravo spremala dočekati nove goste. Do tada su im se u novom apartmanu, u prizemlju njihove kuće, izmijenilo već sedam tura gostiju. Uglavnom su to obitelji s djecom iz Njemačke i Nizozemske, navodi Dalibor, dodavši da pomalo zna njemački te da je to jezik s kojima se sporazumijeva sa svojim gostima. Turisti su zadovoljni, a zajedničko je svima njima to što ovdje traže tišinu i mir, istaknuo je. Sada svi idu uglavnom na more i često se hrane po restoranima, premda su prije znala ostajati po cijeli dan ovdje te tu i kuhati, opisuje Dalibor navike svojih gostiju. Kada je već riječ o plažama, on navodi da ni čuvene rabačke plaže, koje slove za najuređenije u čitavoj Istri, nisu zadovoljile njegove turiste, iz prostog razloga što su bile krcate. S druge strane, Dalibor tvrdi da su gosti bili prezadovoljni s uvalom Blazom, gdje su našli ono zbog čega su, uostalom, i došli u Istru - mir i tišinu.

Upitan o planovima, Dalibor kaže da čeka prvi slobodan termin da ugradi centralno grijanje u apartman. Naime, želja mu je imati turiste tijekom cijele godine, pa tako planira proširiti ponudu i s lovnim turizmom.

Dr. FRANCESCO FURLANELLO, PRIZNATI TALIJANSKI KARDIOLOG I STRASTVENI LOVAC, VEĆ 30-ak GODINA DOLAZI NA BARBANŠTINU U DRAGUZETE

AMBASADOR BARBANŠTINE U SVIJETU

Barbanština ima velike prednosti - tradiciju, prvenstveno mislim na Trku na prstenac, tu je zatim i blizina mora, pa odlična kuhinja... Turisti sve više vole smještaj malo povučenije od obale, a da se brzo mogu spustiti na more

Dr. Francesco Furlanello priznati je talijanski i svjetski kardiolog, specijalist za bolesti srca kod sportaša, ali i strastveni lovac i ljubitelj prirode, član međunarodnog udruženja lovaca "Alpe" koje okuplja lovce od Trsta do Francuske. Profesor je kardiologije u Centru za kliničku aritmologiju i elektrofiziologiju na Poliklinickom institutu "San Donato" u Milanu, a kao inicijator i predsjednik uglednog međunarodnog kongresa kardiologa, koji se svake druge godine održava u Trentu, zaslužan je za sve češće i uspješnije sudjelovanje hrvatskih kardiologa na tom velikom liječničkom skupu.

Kao dugogodišnji gost Barbanštine, koju neprestano posjećuje već 30-ak godina, stupio je u kontakt s mnogim hrvatskim kolegama kojima je otvorio vrata međunarodnog skupa kardiologa u Trentu i drugih značajnih svjetskih liječničkih projekata.

- Kongres svake druge godine okupi 2.000 kardiologa iz cijeloga svijeta, od američkih do engleskih profesora i liječnika, redom sve jakih predavača, a među njima su zadnjih godina i dr. Dubravko Petrač iz Zagreba, dr. Stanić iz Rijeke i mnogi drugi hrvatski liječnici - kaže dr. Furlanello kojeg je 1974. godine u Istru prvi put doveo njegov talijanski kolega i prijatelj dr. Seblin, čija je obitelj porijeklom iz Dobrila pokraj Sv. Petra u Šumi. Tako je stigao i na Barbanštinu u koju se zaljubio na prvi pogled.

- Što vas se tako dojmilo na Barbanštini, a što niste vidjeli u svom

Dr. Furlanello u Draguzetima

kraju?

- Bio sam svugdje po svijetu, ali nigdje nisam vidio tako lijepu i nedirnutu prirodu, tako velika prostranstva nedirnute prirode. Lovom se bavim i u rodnoj Italiji, na 3.000 metara visokim planinama iznad Trentina, podno Dolomita, gdje lovim tetrijebe. Nisam došao zbog posebnih razloga, i tamo je lijepo, ali je ovo ovdje posebno. Od studenog do prosinca i tijekom siječnja, svake godine, svakog vikenda, kad god mogu, dođem u Draguzete. Ovdje su me privukli i ljudi. Jako su otvoreni, ljubazni, prirodni, odmah su me svi prihvatili, susrećem se i razgovaram s domaćim i stranim lovcima, razmjenjujemo iskustva. Domaćini su me svugdje vodili po Istri, pokazali sve najljepše, a da ne govorim o istarskoj kuhinji koju obožavam.

- Čujem da uvijek dovedete ponekog prijatelja, da ste mnogima otkrili Istru?

- Postao sam vaš ambasador u svijetu: svima pričam kako je ovdje lijepo, a puno sam ljudi i doveo, od svoje obitelji s kojom redovito ljetujem na Brijunima, do brojnih prijatelja, kolega liječnika i lovaca. Svaki put dovedem ponekog novog gosta. Tisuću kilometara od Trenta do Barbana je dug put pa mi je lakše u društvu. Svi moji prijatelji i moji sinovi i unuci postali su zaljubljenici u Brijune, u brijunsko more, životinje, šume, povijest.

- Tijekom tri desetljeća toliko ste se udomaćili na Barbanštini da Vas mnogi poznaju i po dobrim djelima. Niste odustali od dolazaka ni ratnih godina?

- Mnogima sam pomogao kad ih je trebalo preporučiti za neki pregled ili operacijski zahvat u Italiju, Rijeku, Split ili Zagreb, jedan moj poziv bio je dovoljan. Za vrijeme Domovinskog rata donosio sam torbe i torbe lijekova iz Italije. Sjećam se kad su bombardirali Vrsar 1991. godine, svi lovci koji su ovdje bili počeli su bježati doma, samo su zvonili mobiteli, ali ja sam ostao, šalio sam se da će sada čitava šuma biti moja. Istarski lovci su me učili lovu na svoj način, jer je ovdje jako težak lov, šume su guste i slabo se vidi, pa primjenjuju drugačiju tehniku. Ovdje sam 1974. godine kupio odličnog setera od kojeg sam dosad dobio pet generacija. I moji psi, kad dođu ovdje, ludi su od sreće.

- Možete nam onda reći kako vam izgleda Istra nekad i sada. Koje prednosti bismo mogli iskoristiti u budućnosti?

- Iz godine u godinu sve ide na bolje. Vidi se to u čitavoj Istri, a prošao sam je gotovo cijelu. U svakom slučaju trebate sačuvati prirodu, resurse, okoliš. Posebno me boli kad vidim šume preplavljene olupinama automobila i drugim otpadom. To bi trebalo očistiti i staviti pod nadzor. Organizacija i kultura življenja, reciklaža, to su vam veliki problemi. Stanje s cestama se popravlja, sve su bolji i odnosi granične policije i carine prema turistima. Prvih godina bilo je previše kontrole, pa smo gubili puno vremena na granici, sad su puno fleksibilniji i ljubazniji. I to što Talijani ovdje dolaze popravljati zube, i to je turizam, ekonomski isplativ.

- A Barbanština? Koje su njene prednosti?

- Barbanština ima velike prednosti - tradiciju, prvenstveno mislim na Trku na prstenac, tu je zatim i blizina mora, pa odlična kuhinja... Turisti sve više vole smještaj malo povučenije od obale, a da se brzo mogu spustiti na more. Treba nastaviti s lovnim turizmom, ali treba povećati smještajne kapacitete za ljetni turizam. Imate prekrasne crkvice, poput Sv. Margarete kod Prnjana, ali se sva urušava, treba ih obnoviti, pokazati turistima. Treba znati pokazati što imate. Valja pohvaliti načelnika općine jer se jako angažirao u zadnjih par godina. Vidi se kako se puno toga mijenja na bolje.

- Čini se da uspješno spajate svoje dvije velike strasti, medicinu i lov, kojima se bavite i o kojima pišete u liječničkim i lovačkim časopisima. Otkud tolika ljubav prema lovu?

- Počeo sam loviti kao 10-godišnjak sa svojim ocem, a sa 17 godina sam dobio dozvolu. Jedan sin je naslijedio od mene ljubav prema psima, postao je veterinar, a drugi je informatičar. Žena ne voli lov, ali dođe sa mnom da bi uživala u prirodi. Svakog ljeta se odmaramo na Brijunima. To su najljepši otoci na svijetu. Raj na zemlji. A vidio sam mnoga otočja i mora. Nema ljepšeg od hrvatskog Jadrana, posebno brijunskih plaža. Čisto, očuvano i mirno. Nema buke, automobila, čuju se samo barke i bicikli. Jedini su problem hoteli. Treba ih obnoviti, osuvremeniti, a i kuhinja je loša. Bolje se jede u bilo kojem restoranu u Fažani.

- Kako Vi vidite budućnost Brijuna? U elitnom turizmu ili otvorenosti?

- Ako se otvore za sve, Brijuni će postati kao i sve drugo. Treba sačuvati status nacionalnog parka, radi očuvanja prirode, i zadržati turizam zatvorenijeg tipa. Ako želite sačuvati taj raj na zemlji, treba ići na kvalitetu, a ne kvantitet. Inače će se sve uništiti.

Zračni snimak Barbana

Barbanci u svitu: IVAN OSIP IZ OSIPI

POVRATAK NAKON 37 GODINA

- Gospodine Osip, recite nam kada i zbog čega ste otišli u SAD?

Otišao sam 1968. godine, nakon što sam završio srednju rudarsku tehničku školu u Labinu i odslužio vojsku. Ovdje tada nije bilo posla, ne samo u mojoj struci nego inače. Poslije vojska sam pokušao naći bilo kakav posao, ali uzalud. Zato sam s 20 godina napravio pasoš, otišao u Italiju i za šest mjeseci bio sam u Clevelandu, država Ohio.

Tada je Amerika bila u ratu. Njihovi su mladići bili u Vijetnamu i trebala im je radna snaga. Najviše su "uvozili" ljude iz Europe i Azije kako bi podržali američku industriju. Radna snaga izvana bila im je potrebna i nakon što je završio rat, jer vojnici koji su se počeli vraćati iz Vijetnama nisu bili baš u najboljoj "kondiciji" za raditi.

- Jeste li imali neku rodbinu u Americi?

Ne, nikog nisam imao. Bio sam po nekoliko mjeseci kod Trsta i Napulja u tranzitnim centrima, gdje smo čekali odlazak u druge zemlje. Tada su tražili ljude za Australiju i za Ameriku, a ja sam se opredijelio za SAD.

Bilo nas je oko 20 u grupi kad smo stigli na aerodrom u Cleveland, a s nama je bila i jedna cura iz Manjadvorci, koju sam tada upoznao. Ona je bila nešto malo starija od mene, mislim da je imala 24 godine. Kada smo stigli, svi su se razišli, jer je po svakog netko došao, a samo smo ona i ja ostali sami, bez ikoga. S nama u grupi bilo je još ljudi iz Istre, i to iz Sutivanca, ali oni su imali nekog u Americi. Nas dvoje su kasnije pokupili članovi jedne organizacije koja je preko američke vlade pomagala pridošlicama u SAD oko smještaja i zapošljavanja. Dali su nam najprije večeru, a onda su nju smjestili kod jedne žene, a mene kod neke druge obitelji. Odmah su mi našli i prvi posao u Americi.

- Jeste li znali engleski tada?

Ne. Nešto sam malo naučio dok sam bio u Italiji, ali jedva toliko da se mogu sporazumjeti. Prvi sam posao radio oko šest mjeseci, jer je bio sezonskog karaktera. U međuvremenu sam već našao stan i kupio auto na kredit, jer su mi to prihodi omogućavali. Bila je to velika razlika naspram onoga što sam ostavio tu doma na Barbanštini. Vidio sam da od rada mogu zaraditi, uštedjeti, i kupiti sve što mi treba. Bio sam mlad, imao sam 21 godinu i htio sam vidjeti sve. Otišao sam malo u New York, malo u Floridu, pa u Texas,… Tako sam živio prvih pet godina u Americi. Malo bih radio, malo ne i stalno sam negdje putovao. Ipak, Cleveland mi je bio stalno prebivalište.

- Što ste sve radili u to vrijeme?

Razne poslove. Prvi posao mi je bio u jednoj tvornici, gdje sam montirao neke strojeve. Radio sam i na benzinskoj pumpi, a neko sam vrijeme bio čak i vlasnik jedne pumpe. Ali to nije bilo za mene. Nisam mogao zamisliti da ću ostarjeti i smrdjeti po benzinu. No, radio sam tada i to, jer sam znao da ću na brzinu zaraditi novac. Poslije sam to napustio i zaposlio se u jednom poduzeću koje se bavilo izgradnjom čitavih tvornica. Recimo, izgradili bi kompletnu jednu pivovaru, a i nebodere su radili po cijelom svijetu. Škola, koju sam bio završio, značila mi je puno poslije u životu, a u početku mi nije značila ništa. No, vremenom sam se naučio raditi. Bio sam plaćen malo više nego što mi je bilo potrebno za život. Radio sam kao crtač na planovima. Kada su vidjeli da mi to ide, davali su mi sve više i više posla.

Nakon toga sam našao novi posao u Kaliforniji. Zaposlio sam se u jednoj francuskoj kompaniji Liquid Air, koja se bavi proizvodnjom boca kisika koje se koriste u medicini, zatim goriva za vojne rakete i slične proizvode. Deset godina sam radio za njih i živio u San Franciscu, na odličnoj poziciji u centru grada. Liquid Air je radio svuda po Americi, sjevernoj i južnoj te u Kanadi, pa sam i ja često morao putovati po potrebi posla. Bio sam tri mjeseca u Južnoj Americi, ali sam najviše vremena provodio po SAD-u i Kanadi. Liquid Air imao je jednostavnu politiku prema radnicima - bace te u vodu i moraš plivati, moraš se sam snaći.

- Vi ste se, očito, dobro snašli?

Da, ja sam dobro plivao. Inače, 70-te su mi godine bile najbolje u Americi. Dobro se živjelo i bio je najbolji standard. U međuvremenu, Liquid Air se preselio u Texas, a ja nisam htio tamo ići, pa sam dao otkaz. No, već sam imao dosta poznanstava, pa sam otišao raditi u Bechtel, kompaniju koja je ovdje u Hrvatskoj radila autoput. Oni su baš tada mijenjali način poslovanja, tako što su se rješavali skoro svih svojih starijih radnika i na njihova mjesta zapošljavali nove. Bilo je to, čini mi se, 1977. godine. U Bechtel sam došao preko jednog svog prijatelja koji mi je poslije postao i šef. On je bio iz Engleske i na isti je način kao i ja došao u SAD.

I tamo sam imao sličan posao kao i prije. Radili smo nove pogone za farmaceutske tvrtke. Također, puno smo putovali, pa sam tako bio dva puta po šest mjeseci u Los Angelesu. Bechtel je bila jedna od onih kompanija koje poštuju svoje zaposlenike. No, isto tako se i od radnika očekivalo da poštuju tvrtku za koju rade. Primjerice, kada sam bio u Los Angelesu, osiguran mi je najbolji hotel i imao sam na raspolaganju najbolji auto, jer sam ja tamo predstavljao Bechtel.

Sve je bilo super, dok nisu opet promijenili način poslovanja sredinom 90-ih godina. Posao koji sam ja radio, Bechtel je preselio u Mađarsku, Bugarsku i Rumunjsku, gdje je isti posao bio napravljen za deset puta nižu cijenu. Tako sam ostao bez posla, ali me to više nije iznenadilo. Više nisam htio raditi ni za koga, pa sam posljednjih deset godina u SAD-u radio isključivo za sebe. Radio sam dosta za farmaceutske tvrtke koje su često obilazile državne inspekcije. Moj je posao bio da im kao savjetnik (consultant) kažem što sve trebaju pripremiti za inspekciju i srediti im svu potrebnu dokumentaciju.

Radio sam i četiri godine za američku vladu za potrebe njihovog ratnog zrakoplovstva. Bio sam zadužen za opskrbu gorivom aviona prilikom vojnih vježbi na aerodromima. To nije bio stalan posao, već su me zvali kada sam im bio potreban.

- Kako to da ste se odlučili vratiti doma nakon toliko godina?

Razmišljao sam dosta što da učinim i gdje da proživim mirovinu. Htio sam najprije otići u Arizonu, New Mexico, jer mi se klima tamo sviđa. Prodao sam sve što sam imao u San Franciscu, otišao u New Mexico, ali sam tek tamo otkrio da u toj državi nemam pokriveno i zdravstveno osiguranje, a što bi me jako puno koštalo. To je možda jedina država u Americi koja ima takav sustav zdravstvenog osiguranja. Opet sam promislio što ću i odlučio se vratiti doma.

- Prije svega nekoliko mjeseci ste se vratili u svoj rodni kraj. Kako Vam se sada čini Barbanština?

Dolazio sam je stalno ovdje, pogotovo u posljednjih 15 godina. Cijelo vrijeme, otkako sam u Americi, ja sam bio u kontaktu sa svojima. Imam dvije sestre i brata koji žive u Puli. Još nisam odlučio što ću napraviti sa svojom kućom u Osipi. Imam puno kombinacija, vidjet ćemo.

- Svoj ste gotovo cijeli radni vijek proveli u Americi. Možete li sada, kad ste se vratili, nekako pomoći svom rodnom kraju?

Ja sam se naradio, ali, ako postoji potreba, mogu svoje znanje prenijeti drugima, pogotovo mladima i pomoći im svojim iskustvom i savjetima.

- Hoćete li još odlaziti u SAD?

Više se ne vraćam za stalno. Morat ću otići još koji put, ali samo povremeno, da obavim neke poslove.

- I za kraj, recite nam što je bilo s onom curom iz Manjadvorci?

U Clevelandu smo se bili razišli, ali smo i dan danas ostali prijatelji. Ona živi u New Yorku, gdje ima svoju obitelj. Ja sam bio u Kaliforniji, ali smo uvijek bili u kontaktu.

DEGUSTACIJE VINA U MJESNIM ODBORIMA

U prva četiri mjeseca ove godine održane su degustacije vina u svih devet Mjesnih odbora na području Općine Barban. U svakom su Mjesnom odboru podijeljene nagrade za prvo, drugo i treće mjesto, i to u dvije kategorije, za bijelo i crno vino.

	Datum održavanja, Mjesni odbor, Mjesto održavanja	Broj uzoraka vina	Nagrađeni za BIJELO VINO	Nagrađeni za CRNO VINO
1.	19.02.2005. Puntera PUNTERA	20	1. Zlatko Trošt 2. Rikardo Ciceran 3. Vinko Ciceran	1. Franko Trošt 2. Željko Peršić 3. Aleksa Vale
2.	05.03.2005. Barban BARBAN	19	1. Albino Rojnić 2. Josip Špada 3. Ivan Benčić	1. Bruno Kožljan 2. Ivan i Milka Rojnić 3. Đenio Poljak
3.	12.03.2005. Šajini ŠAJINI	29	1. Nenad Bulić 2. Martin Bulić 3. Milan Rajko	1. Nenad Bulić 2. Ivan Borula 3. Josip Glavaš
4.	18.03.2005. Petehi DRAGUZETI	14	1. Ivan Bilić 2. Milan Draguzet 3. Đani Mošnja	1. Drago Draguzet 2. Đani Mošnja 3. Anton Draguzet
5.	26.03.2005. Manjadvorci MANJADVORCI	14	1. Denis Pliško 2. Miro Marčeta 3. Aldo Pliško	1. Denis Pliško 2. Aldo Pliško 3. Ivan Đani Brgić
6.	02.04.2005. Hrboki HRBOKI	19	1. Ivan Duras 2. Josip Bariša 3. Milio Bariša	1. Stanko Beloć 2. Ivan Radola 3. Dragan Radola
7.	09.04.2005. Sutivanac SUTIVANAC	39	1. Miro Lazarić 2. Bruno Roce 3. Aldo Roce	1. Marijan Roce 2. Frane Cvitić 3. Gracijano Frančula
8.	16.04.2005. Grandići PAVLIĆI	15	1. Mladen Ljubić 2. Miro Andrijančić 3. Milio Kožljan	1. Drago Kolić 2. Josip Rojnić 3. Nikola Bileta
9.	23.04.2005. Prnjani PRNJANI	21	1. Josip Maurić 2. Josip Koroman 3. Ivan Koroman	1. Anton Trošt 2. Dean Kalčić 3. Ljubomir Bulić

SMOTRA VINA OPĆINE BARBAN 2005.

Nakon degustacija vina održanih po svim Mjesnim odborima Općine Barban, u Društvenom domu Barban je održana 6. svibnja središnja općinska smotra vina na kojoj je predstavljeno 39 uzoraka vina (22 bijela, većinom malvazija; 17 crnih, pretežno miješanih, terana i borgonje). Smotra je okupila brojne vinare i vinogradare Barbanštine i druge znatiželjnike, pa organizatori, Općina Barban i udruga "Agronova" iz Barbana, najavljuju da će manifestacija postati tradicionalna. Rezultati smotre su:

Broj uzoraka	Nagrađeni za BIJELO VINO	Nagrađeni za CRNO VINO
39	1. Boris Roce (Sutivanac - Gorica) 2. Nenad Bulić (Glavani) 3. Miro Lazarić (Sutivanac)	1. Romano Osip (Draguzeti) 2. Drago Draguzet (Draguzeti - Verona) 3. Nenad Bulić (Glavani)

BORIS ROCE IZ SUTIVANCA, DOBITNIK PRVE NAGRADE ZA BIJELO VINO NA OPĆINSKOJ SMOTRI VINA U BARBANU

MESAR ZALJUBLJEN U VINO

Malvazija Borisa Roce iz Sutivanca proglašena je ove godine najboljom u Općini Barban te je njenom vlasniku donijela prvu nagradu za bijelo na centralnoj smotri vina u Barbanu. Iako prvonagrađen, Roce tvrdi da se vinarstvom ne bavi profesionalno, odnosno da ono što proizvede koristi samo za svoje potrebe te za prijatelje. Za sada, kaže on, ne razmišlja o proizvodnji vina za tržište.

- Godišnje proizvedem od dvije do tri tisuće litara vina. - priča Roce, inače po struci mesar, zaposlen u jednoj trgovini mesom i prehrambenim proizvodima u Valbandonu - U brajde odlazim svaki drugi dan i tamo nakon dela provodim otprilike desetak sati tjedno - navodi Roce. Prema vlastitim riječima, samom proizvodnjom vina bavi se tek tri godine, dok je za brajde bio zadužen njegov otac. No, nakon što se on razbolio, Boris je preuzeo sav posao, i oko brajdi i proizvodnje vina.

- Učim iz literature, a imam i prijatelje koji su vinari, od kojih dobivam savjete, ističe Roce. Osim malvazije, za koju je dobio prvu nagradu, on se bavi uzgojem i drugih sorti vina, poput muškata, merlota, vranca i terana. Posjeduje ukupno 1.100 loza u Sutivancu, točnije na poziciji Risi. Roce napominje da mu u ovom poslu puno pomažu tast, punica i kunjado, pogotovo u vezivanju brajdi i skidanju lišća, odnosno cimanju, kako se to kaže u Sutivancu.

ROMANO OSIP IZ DRAGUZETI, DOBITNIK PRVE NAGRADE ZA CRNO VINO NA CENTRALNOJ SMOTRI VINARA U BARBANU

S VINOM TREBA PUNO RADITI

Svaki put kad su na Barbanštini bile organizirane degustacije i natjecanja vinara osvojio sam prvo mjesto, a na porečkoj "Vinistri" 1995. godine za svoje crno vino sam dobio srebrnu medalju. Riječ je o mješavini terana i merlota, koju već dvadesetak godina proizvodim za vlastite potrebe i svoje goste u agroturističkom domaćinstvu. Godišnje proizvedem oko 30 hektolitara vina, pola crnog, a pola bijelog, mješavine malvazije i pinota. Za bijelo vino imam svoje vinograde, a za crno, uz nešto svoga grožđa, većinu otkupljujem od drugih vinogradara s ovog područja. Znanje sam preuzeo od oca, ali sam prešao na suvremenu tehnologiju.

Ja uopće ne pijem vino, tek toliko da probam, više se oslanjam na analizu grožđa, jer se po njemu najbolje vidi kakvo će biti vino. Uvijek dajem vino na analizu i oni mi kažu što treba popraviti, pa tako iz godine u godinu učim, a dogovaram se i s prijateljima enolozima iz Poreča i Italije. Recept za dobro vino počinje od dobre godine i grožđa, a onda s vinom treba puno raditi. Pretačem ga četiri puta i potom filtriram. Gosti su više nego zadovoljni, vino im ne prodajem, dobiju koliko mogu popiti, kaže Romano Osip, dobitnik prve nagrade za crno vino na centralnoj smotri vinara u Barbanu.

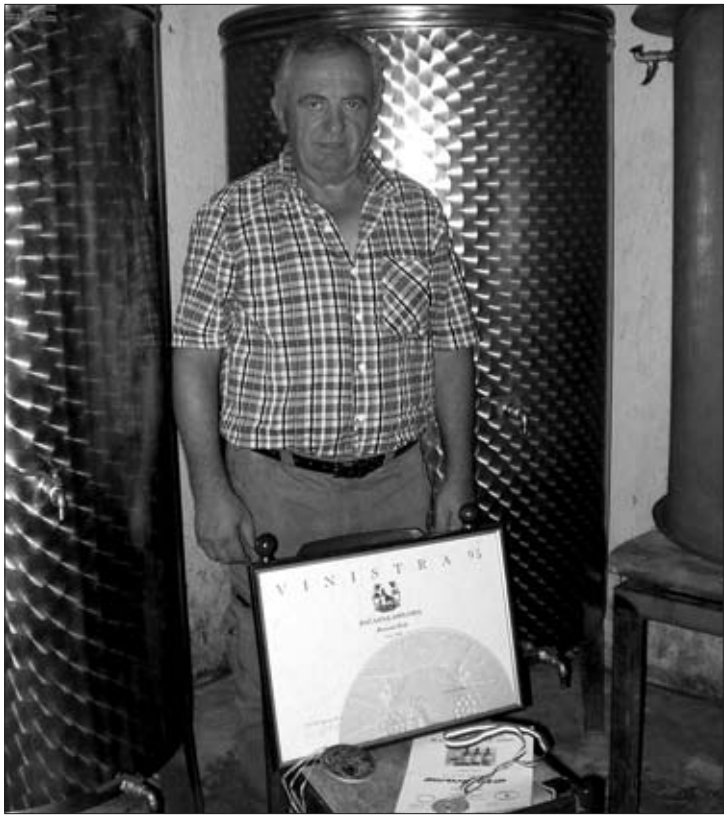

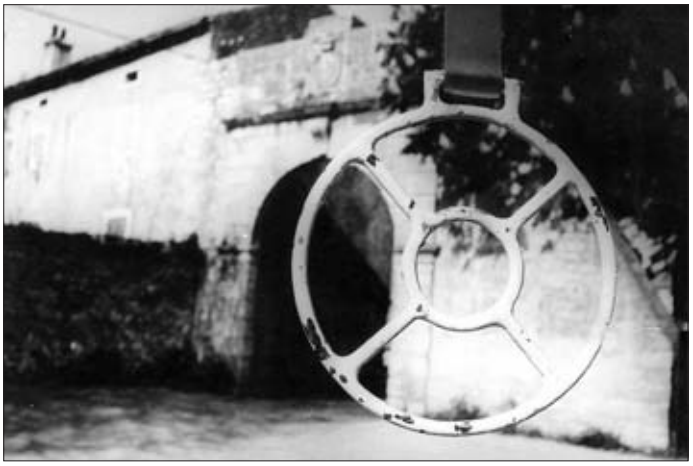

TRKA NA PRSTENAC
BARBAN

TRKA NA PRSTENAC

1696
2004
00: 10:02

Nova banka
dioničko društvo
Dvadesettisućakuna
*20.000,00
SLAVODOBITNK 29 TEKE UA FESTEVAC
Barban, 22.07.2004.

DENIKEN
VELEPRODAJA I
MALOPRODAJA PIĆA
tel.: (052) 534 175, 383 240, fax: 381 241

Lucijan Benković i Dušan Vale prisjećaju se početaka obnove barbanske Trke na prstenac

IDEJNI OBNOVITELJ TRKE JE PROF. MARIO KALČIĆ

U prvoj se Trci teklo od gore prema Velikim vratima. Konji su došli iz ergele u Rovinju, a dopelja je i Živko iz Raše neke rage koje su bile samo za popuniti mimohod, nisu bile za jahanje. Čitavu smo općinu obišli u potrazi za sedlom i našli jedno jedino u Sutivancu, ali je bilo tako derutno i neupotrebljivo, prisjeća se Dušan Vale

- Presudan je bio Čakavski sabor i osnivanje njegove katedre u Barbanu, a pravi je idejni obnovitelj barbanske Trke na prstenac bio prof. Mario Kalčić. U to je vrijeme bio urednik časopisa "Domet" i on je na proljeće 1976. godine na Katedru posvećenu povijesti Barbanštine u Barban doveo povjesničara dr. Danila Klena iz Rijeke. Takve su se trke u prošlosti održavale duž čitavog Mediterana, u povijesnim se zapisima spominje i Savičenta i niz drugih mjesta, ali je prof. Kalčić doveo dr. Klena upravo u Barban i zato je najzaslužniji što danas imamo barbansku Trka na prstenac - prisjeća se Lucijan Benković, koji je tada kao mladi ravnatelj barbanske škole bio među osnivačima Katedre Čakavskog sabora u Barbanu i njezin prvi predsjednik.

Dogodine će biti dvadeset godina od smrti prof. Marija Kalčića, podsjeća Benković, pa bi to valjalo primjereno obilježiti, najbolje ponovnim oživljavanjem Katedre Čakavskog sabora u Barbanu, koja je zaslužna za postojanje Trke na prstenac i KUD-a "Barban", a iz koje je lansiran i slogan susreta "Kanat, svirka i ples naših najmlajih". Benković se zalaže da se, nakon preseljenja barbanskih osmoškolaca u novu zgradu, u staroj školi postavi arhivsko-muzejska zbirka Barbanštine u kojoj bi Trka imala posebno mjesto. Nažalost, dodaje Benković, svih su se ovih trideset godina Trkom bavili samo volonteri, pa je vrijeme to podići na profesionalnu razinu.

- Kad su oni to sve smislili, trebalo je sada to i organizirati. Počelo je od Kluba studenata iz Zagreba koji je u Barbanu te godine organizirao Istrijadu, susret istarskih studenata iz sveučilišnih centara diljem zemlje, i oni su inzistirali da se u sklopu toga održi i prva Trka. Krenuli smo od nule, nismo znali ni kako izgleda prstenac ni koplje. Tada sam radio u "Prvomajskoj" u Raši i moji u firmi su mi izašli u susret. Napravili smo okrugli prstenac od željeza s četiri polja i sridom, a koplje je imalo samo željezni špic i drveni manig, bez zaštite za ruku od prstenca. Ta je koplja onda radio Ivan Kožljan, a kasnije smo stavili u njih i olovo radi ravnoteže - sjeća se Dušan Vale, tada predsjednik Sportskog društva Barban, koji je uz tajnika Društva Lucijana Bastijanića zasukao rukave i sve pripreme odradio u dva mjeseca, od svibnja 1976. kad se na Katedri saznalo za povijesnu barbansku trku do treće nedjelje u kolovozu kad se trebala održati prva obnovljena Trka na prstenac.

Dušan je, kaže, zbog Trke mogao završiti i u zatvoru, jer je predsjednik lokalnog Saveza komunista mislio da je to crkvena fešta, ali je potom urgirao predsjednik tadašnje Općine Pula i objasnio mu da se radi o narodnoj manifestaciji iz starina. Poslije je Općina Pula bila i pokrovitelj Istrijade i prve obnovljene Trke na prstenac.

- U prvoj se Trci teklo od gore prema Velikim vratima, tek se nakon četiri godine išlo na Gradišće. Konji su došli iz ergele u Rovinju, a dopelja je i Živko iz Raše neke rage koje su bile samo za popuniti mimohod, nisu bile za jahanje. Čitavu smo općinu obišli u potrazi za sedlom i našli jedno jedino u Sutivancu, ali je bilo tako derutno i neupotrebljivo. Tada ovdje nije bilo jahaćih konja, samo teški konji za rad i vuču. Jahači su se okupili od mještana koji su nekad doma imali konje, ali samo teretne - priča Dušan Vale, prisjećajući se kako je na prvoj Trci glavna nagrada bila velika bukaleta koja je, prije nego je stigla do slavodobitnika Vazmoslava Vale, pošla sva u kuse. Kasnije su je zalijepili i predali Paškvalinu koji je i danas čuva.

Da se ne zaboravi, dodaju obojica sugovornika, Vladimir Rojnić iz Petehi, zvani Šajeta, bio je predsjednik prve obnovljene Trke na prstenac koja je održana u Barbanu 14. kolovoza 1976.

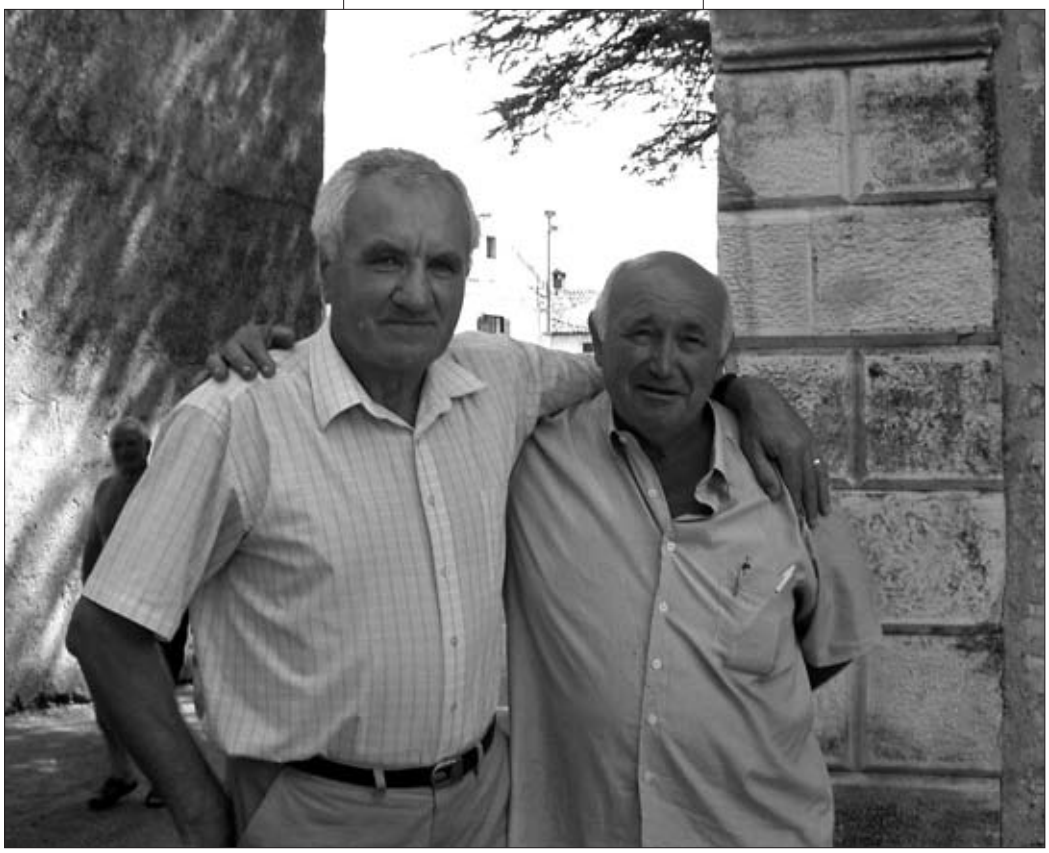

Lucijan Benković i Dušan Vale

VAZMOSLAV VALE, ČETVEROSTRUKI SLAVODOBITNIK I POBJEDNIK PRVE OBNOVLJENE TRKE NA PRSTENAC

RAZBIJENA BUKALETA ZA PRVEGA

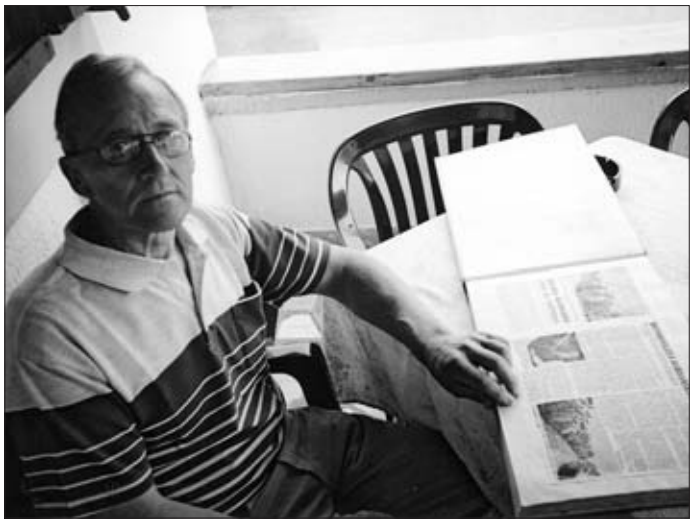

Vazmoslav Vale: Dosta je jahača u prvoj trci palo i odustalo, jer su konji skretali sa staze u obližnju štalu

- Svaki je početak težak, ali interesantan. Prva je Trka bila najinteresantnija. Prvi smo dan sjeli na konje i kako je išlo - išlo je. Vrijeme se nije mjerilo, a sudjelovala su i dva Rovinježa koja su jahala na svojim konjima. Čitavu smo Trku dovršili na tri prava jahaća konja, koja smo iz rovinjske ergele dovezli na otvorenom kamionu bez cerade. Bilo je tu i svakakvih konja, skretali sa staze u štalu koja je bila u blizini. Ja sam jahao na konju iz Rovinja i sjećam se da su mi se noge vukle po zemlji. Trčalo se u samom Barbanu, na cesti prema groblju, a staza nije bila ograđena pa je bilo opasno za gledatelje. Bilo je opasno i za nas, jahače - sjeća se Vazmoslav Vale, koji je kao 33-godišnjak ušao u povijest Trke kao njezin prvi slavodobitnik.

Nagrada za prvog slavodobitnika

samo da se zovu konji. Iz doline Raše stigli su ogromni, tromi konji koji su se koristili samo za vuču. Bili su nepotkovani, teških nogu, stasali su uz Rašu na mekom terenu. Dosta je jahača već u prvoj trci palo i odustalo, jer su konji

Pobjedu je ponovio još tri puta, zadnji put 1986., a sad kao član Časnog suda prati regularnost Trke. "Konjanicima ne smije pasti ništa od nošnje, ni kapa, i moraju biti uredno zakopčani, a od cilja do starta je 150 metara koje moraju proći u 12 sekundi", strogo će časni sudac.

Sjeća se kako su njegovi prethodnici u Časnom sudu na prvoj Trci sjedili na maloj bini nedaleko stola na kojem se nalazila velika bukaleta namijenjena pobjedniku. Kako su se gurali da vide tko će biti pobjednik, srušili su stol i razbili bukaletu u sto komada. Tako je Vale svoju nagradu, neku drugu bukaletu, dobio tek nakon godinu dana, a potom je iz Rijeke stigla i prva, čije je djeliće pokupio i slijepio dr. Klen. Kasnije su se slavodobitnicima dijelili pehari, a sad su na red došle i novčane nagrade.

- Nekad se trčalo sporo, pa se publika bunila. Čulo se tak-tak kada konji gredu, a sad se čuje samo zujanje. Na prvoj smo Trci uspjeli okupiti 12 jahača, sve sami Barbanci, osim dvojice Rovinježa. Nošnju smo nabavi kako je tko mogao. Bile su to izvorne narodne nošnje seljaka Barbanštine, pokupljene iz babine škrinje - kapa, prsluk, brnaveke (bregeše), crne cipele, jer nije bilo drugih. U prvoj Trci nismo imali pratioce - kopljonoše, ali su kasnije i oni morali biti tako odjeveni. Sadašnja nošnja od prirodne ovčje vune izrađena je u Galižani, u nekadašnjoj tvornici. Sve je isto, samo je dodana jakna i kupljene su čizme za jahače, a kopljonoše nemaju prsluk nego kaput. Zadnja je skupština odlučila da se nošnja promijeni po uzoru na sliku barbanskog vojnika iz 17. stoljeća. Nekad su Barban branili konjanici, jer su bila velika i mala vrata, i nije se moglo tek tako ući u grad - objašnjava Vale.

Kroz godine uveden je u povorku Trke i vođa konjanika, koji je naoružan puškom kremenjačom, dok kopljonoše nose helebarde (koplja), a iza njih slijede jahači.

Povijest Trke kroz novinske naslove

Oživjela barbanska Trka na prstenac; Pobjedniku najveća bukaleta; I Barbanci konja za trku imaju; Konj, koplje i oko junačko; Pobjedniku jubilarne Trke - najveći pokal; Najljepši barbanski dan; Istarska Trka na prstenac; Viteški izrešetan prstenac; Trka na prstenac uz bok Sinjskoj alki; Viteška igra starija od alke; Simbol viteštva i starine; Iz galopa kopljem u sridu; Istarski krilati konjanici; "Prstenac" u bronzi; Prstenac će doći iz zraka; Susret s alkarima; I juniori u sedlu; Brijunski lipicaner na Gradišću; "Ptica mira" čeka slavodobitnika; "Ptica prstenac" godinu dana u Kožljanima; Osnivačka skupština udruge "Trka na prstenac"; Trka obogaćena novim pravilima; Trka na prstenac u Umagu, Poreču i Rovinju; Za skulpturu Diminića 16 konjanika; Stvoreni uvjeti za konjički turizam; Barbanci žive Trku na prstenac

Razgovor: IVAN KOŽLJAN, majstor za prstenac i koplja

NAŠA JE SRIDA MANJA OD ALKARSKE

-Prstenac je prvi napravio Josip Pavlić u "Prvomajskoj", a onda sam to ja preuzeo. Sad se lijeva prema drvenom modelu. Veličina je kopirana po prstencu Sinjske alke, ali naš ima četiri polja, jedno polje više nego kod alkara, a i srida nam je za pet milimetara manja od alkarske. I koplje smo kopirali od njih. Na prvoj barbanskoj Trci naši su jahači nosili obično drveno koplje s čeličnim šiljkom. Druge godine smo ga napravili od čelične cijevi, ali je to koplje bilo jako teško i opasno, i za jahača i za publiku. Nakon što je 1981. godine prva barbanska delegacija bila u posjetu sinjskim alkarima, poslali su nam poštom koplje izrezano u komade, pa smo po uzoru na njihovo počeli izrađivati koplja kakva se i sad koriste na Trci - priča Ivan Kožljan, koji, osim što je majstor za koplja, u Trci sudjeluje i kao svirač tradicionalnih drvenih instrumenata. Nekad bi se, svirajući mih, na kareti prije Trke provezao trkalištem, a sad se u kareti voze članovi časnog suda u paradi ispred konjanika.

Koplje se, pojašnjava, sastoji od pet dijelova - glavni nosač, takozvani struk, zatim olovni uteg od 1,2 kilograma za ravnotežu, drveni umetak za olovo, čelični šiljak na vrhu te drveni graničnik ili štitnik za ruku. Koplje je dugo tri metra, kao i visina na kojoj se postavlja prstenac. Prvo koplje je izradio Vazmoslav Vale uz pomoć kolega u stolarskoj radionici u Uljaniku. Sakupljao je Vale po Uljaniku komadiće željeza i olova, koje su potom topili u ljevaonici i izrađivali šiljak. Onda je to preuzeo na sebe Ivan Kožljan i do danas izrađuje koplja za sve sudionike Trke.

- Koplje je prvo oružje kad je čovjek s prijateljem konjem išao protiv neprijatelja. Veselim se što danas ima dobrih kopljara koji nisu bili rođeni kad smo mi to počinjali. Što se drvenog dijela koplja tiče, najbolja se pokazala smreka, lagana je i nema čvorove zbog kojih je koplje vibriralo pri trku i često pucalo. Drvo smo svih ovih godina dobivali na razne načine. Prije je u luci Bršica bilo veliko skladište pa sam prve količine smreke tamo nabavio. Onda sam se obratio predsjedniku Trke Mihu Valiću i on se povezao s tajnikom u Uljaniku i nekoliko godina bi mi kući dopeljali materijal koji bi mi trebao. Onda smo prešli na Sloveniju i smreka nam stiže od njihovih privatnih dobavljača - kaže Kožljan.

Prstenac, pak, izrađuje od legure, bronce, jer se pokazala najboljim materijalom. Probao je i s aluminijem, ali on puca. Mnogi su u publici, sjeća se Kožljan, zbog toga dobili po glavi.

Ivan Kožljan: Veselim se što danas ima dobrih kopljara koji nisu bili rođeni kad smo mi to počinjali

Bruno Kožljan, Ivan Kožljan i Vazmoslav Vale

Detalj sa prošlogodišnje trke

Svaki od trojice braće Kožljan, Mario, Aldo i Bruno, nose po dvije titule slavodobitnika

BRAĆA SLAVODOBITNICI

Svaki se od trojice braće Kožljan, Mario, Aldo i Bruno, već po dva puta ovjenčao titulom slavodobitnika. Tradiciju Trke u njihovu je kuću na središnjoj barbanskoj placi uveo pokojni otac Romano, sudionik prve obnovljene Trke na prstenac, a potom godinama podizač prstenca. Na ovogodišnju, jubilarnu Trku Bruno se plasirao direktno, Mario ide na kvalifikacije, a Aldo će kao podizač prstenca nastaviti očevim putem.

- Svi tri brati smo tekli u Trci. Vajka je bilo da neka od nagrada gre u fameju. U našoj se hiži oduvijek drži zastava Trke i običaj je bio da gre van iz naše hiže, u pratnji djevojaka i mladića u narodnim nošnjama, ali u zadnje vrime gre iz Općine. Još je pokojna mati peglala i pripremala zastavu, a sad je to preuzela moja žena. Kad bismo išli na Trku, pokojna bi mati, onako po starinsku, bila uzela od zastave cundrić i stavila nam malo soli u žep za sriću. Počeli smo teći u istarskim narodnim nošnjama, a onda se prešlo na odijelo barbanskog vojnika prema slici iz 1842. godine - sjeća se Bruno Kožljan, najmlađi od trojice braće.

Bruno je sudionik Trke s najdužim stažem - prvi put je sudjelovao 1979., a onda neprekidno od 1983. do danas. Drži rekord i za osvojenu Trku s najmanje bodova - 1989. godine pobijedio je sa svega 3,5 osvojenih punti.

- Svi tri brati imamo sine, Mauricija, Raula i Doriana, ali zasad još nijedan nije bio na Trci. Silit ih nećemo. Mom je sinu sad najveća ljubav nogomet. Za Trku trebaš imat ljubav, to ti se uvuče u kožu, ja živim za tu trku. Ne spimo cilu šetimanu, i ko ča rabi, se gre poli Bruneta. U ponediljak pokle Trke, kad se zbudim, prva stvar mi je kalat bandiru poli Tića. U ponediljak je u Barbanu Hirošima, kako da je pala atomska bomba, pa dok drugi metu i čiste Placu, moje je poći po bandiru. Žena je opere, ispegla i spremi u armaron do idućeg lita. Dok god budem živ, ne dam tu bandiru iz svoje hiže - poručuje Bruno Kožljan.

PROGRAM 30. "TRKE NA PRSTENAC"

PETAK, 19. kolovoza
20.30 sati - podizanje zastave "Trke na prstenac"
21.00 sat - izložba likovnih radova Divne Kontošić
21.30 sati - zabavni program na Placi - večer tradicionalne glazbe
22.00 sata - turnir u briškuli i trešeti

SUBOTA, 20. kolovoza
15.00 sati - turnir u pljočkanju
17.00 sati - nogometni turnir - igralište Manjadvorci
17.00 sati - "TRKA ZA VITICU"
21.00 sat - plesna zabava na Placi i izbor Miss Universe za Istarsku županiju - gosti večeri: Mate Mišo Kovač i Petar Dragojević
21.30 sati - noćno gađanje glinenih golubova - leteća meta: Trap na streljani Gradišće

NEDJELJA, 21. kolovoza
10.00 sati - sportski program za najmlađe
16.00 sati - promenadni koncert limene glazbe i mažoretkinja
17.00 sati - "TRKA NA PRSTENAC"
20.00 sati - kulturno-umjetnički program
21.00 sat - plesna zabava na Placi - gost večeri: Mladen Grdović
21.00 sat - plesna zabava na školskom igralištu - gost večeri: Duo Magnolia i slovenska grupa Harmonikarice Zupan
24.00 sata - VATROMET

Braća Učkar, Maurizio i Mario, godinama vezani uz Trku

ZALJUBLJENICI U KONJE I JAHANJE

Mlada braća Učkar veliki su zaljubljenici u konje i jahanje, i već godinama vezani uz Trku na prstenac. Stariji Maurizio već petnaest godina sudjeluje u Trci, uvijek je pri vrhu, ali se dosad nijednom nije uspio domoći titule slavodobitnika kojom se mlađi brat Mario već dvaput ovjenčao. Kao odličan barbanski jahač, Mario je jedini pušten na Trku sa svega 17 godina. Podučio je više generacija jahača i ujahao par barbanskih konja koji i danas galopiraju na stazi na Gradišću. Ovogodišnju će Trku trčati četiri Učkara, osim Maurizija i Marija, prstenac će gađati i njihovi bratići Danijel i Silvio.

- Još kao 13-godišnjak ušao sam u Trku kao vodič konja i kopljonoša. S 20 godina odlazim u Milano na obuku dresurnog jahanja, pa sam jedno vrijeme vodio i školu jahanja u Barbanu. Uvijek sam više težio savršenstvu jahanja, nisam se dovoljno usredotočio na pogotke, ali sam dosad uvijek imao i nemirne konje. Ove sam godine ušao direktno na Trku, bez prethodnih kvalifikacija, i trčat ću na Palomini, posuđenom konju koji je već sudjelovao na Trci i trebao bi se pokazati dobrim. Prilagodio sam konja sebi, da bude visok i miran, pa sad razmišljam o pobjedi, a ne samo o ljepoti jahanja. Nadam se da ću ponoviti uspjeh s prve turističke trke na kojoj sam pobijedio - kaže Maurizio.

- Profesionalno sam se bavio konjima, pa sam i ja bio previše brz. Pobjede su došle same od sebe, jer je za to, osim vještine jahanja, potreban i dobar konj i puno sreće, treba se spojiti mnogo faktora. Maurizio je zadnje dvije godine bio jako dobar, svaki put je pogodio prstenac, predlani je imao čak četiri pripetavanja - kaže Mario.

U 30. "TRCI NA PRSTENAC" SUDJELUJU KONJANICI:

1. Danijel Učkar, lanjski slavodobitnik
2. Guido Babić
3. Silvio Učkar
4. Mario Učkar
5. Maurizio Učkar
6. Petar Benčić
7. Samuel Štoković
8. Sandi Radola
9. Marino Broskvar
10. Marko Vale
11. Maksimilijan Rojnić
12. Goran Špada
13. Milio Grabrović
14. Kristijan Kancelar
15. Andrej Kancelar
16. Bruno Kožljan

Desetorica su se plasirala direktno, a ostala šestorica su prošla kvalifikacije na koje se prijavilo ukupno jedanaest jahača.

TRIPTIH d.o.o.

USLUGE U BRODOGRADNJI
GRADITELJSTVU I TRGOVINI

SEA & LAND
ARCHITECTURE

OPREMANJE BRODSKIH NASTAMBI
OPREMANJE KUHINJA
OPREMANJE RASHLADNIH KOMORA

PROJEKT
UNUTARNJEG I VANJSKOG PROSTORA

B. LEONARDELLI 7_PULA
T/F_+385.052.388947

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.
vl. Mladen i Nedjeljka Filipović * Frkeči 48, Barban
tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188 * mobitel: 099 484-990

DRVOKAL
STOLARSKI OBRT
vl. Mišel Kalčić
BARBAN
Šugari 3b
tel./fax:
052 / 567 539
098 / 435 947

KOLAČI I TORTE
ZA SVE PRIGODE
IZO
Balići 18
52341 ŽMINJ
Tel.: (052) 567 027

AUTOSERVIS FILIPOVIĆ BARBAN
telefon
052/567 191
telefax
052/567 782
mobitel
098 219 359
091 512 7919
* specijalizirani OPEL servis
* originalni OPEL rezervni dijelovi
* vučna služba 0 - 24
* autotransporti u zemlji i inozemstvu
* trgovina rezervnim dijelovima
* popravak traktora i poljoprivredne mehanizacije
* prodaja, montaža i balansiranje autoguma, guma za traktore i poljoprivredne strojeve

ROJNIĆ PRIJEVOZ

vl. Vedran Rojnić

Poljaki 23, BARBAN
tel.: 052 / 567 150
fax: 052 / 567 041
gsm: 098 / 367 455

BRAVARSKO - TOKARSKI OBRT
VIKTOR

Sve ča rabi od željeza:
- hale, nadstrešnice sa pokrivanjem i oblaganjem panelima, limom i završna limarija
- kovane i obične ograde, portuni, vrata, prozori i t.d.

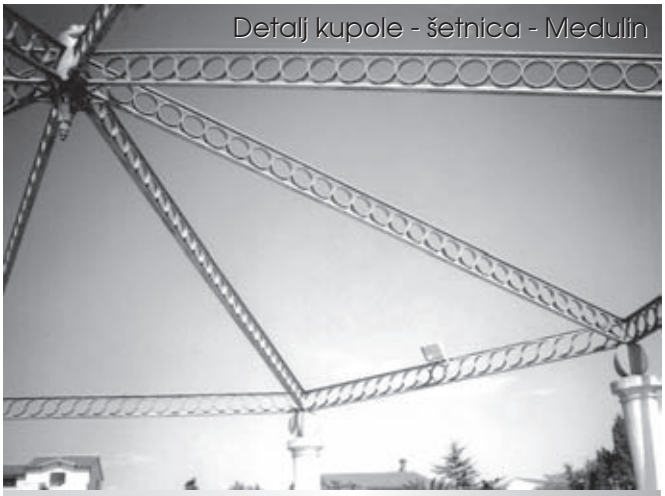
Detalj kupole - šetnica - Medulin

vl. Viktor Roce
SUTIVANAC - Gorica 9, 52341 Žminj
tel./fax: (052) 567 180 * tel.: (052) 567 095
gsm: 091 517 47 03

VELTONY

G. Martinuzzi 16, RABAC
tel./fax: 052 / 852 693
gsm: 098 723 413

PROIZVODNJA UPORABNE I DEKORATIVNE KERAMIKE (SUVENIRA)

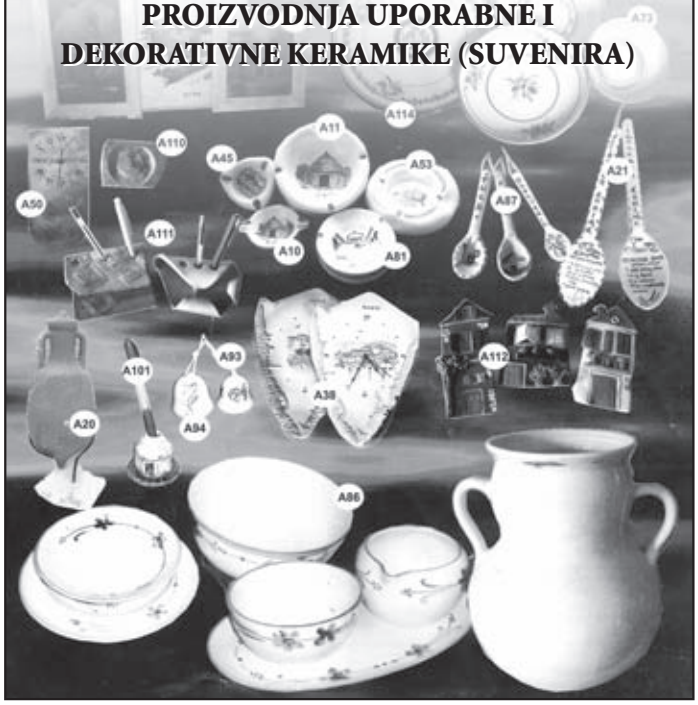

TRGOVINA MJEŠOVITE ROBE

ZAMELI d.o.o.

- ZASTUPSTVO ZA STIHL I VIKING UREĐAJE
- SJEMENSKA ROBA
- GNOJIVA
- BOJE I LAKOVI
- ŽELJEZARIJA

Tel./fax: (052) 567-624
382-217
382-218

Prodavaona:
Barban 9
52207 BARBAN

trgometal

EXPORT-IMPORT, PROIZVODNJA POLJOPRIVREDNE OPREME, IZRADA I MONTAŽA METALNIH KONSTRUKCIJA I TRGOVINA D.O.O. - SUTIVANAC

*Gorica 11b - 52341 Žminj * tel./fax: 052/567 209*
*www.trgometal.net * e-mail: trgometal@pu.hinet.hr*

Proizvodnja poljoprivredne opreme (traktorske freze, prikolice sa kiperom i bez)

Usluge autodizalice 30t i 70t
Usluge samohodne platforme do 23 m visine

Maloprodaja elektromaterijala i kućanskih aparata u Žminju - tel.: 052/846 387

TRAMUNTANA d.o.o.
MARČANA

PRIJEVOZ I ODŠTOPAVANJE KANALIZACIJE

Na raspolaganju su kamioni od 10 i 13 kubičnih metara!

Marčana 99, gsm: 098 - 335 725

* koncesionar za Općinu Barban

KVARANTA

STROJNA OBRADA MOTORA I TRGOVINA REZERVNIM DIJELOVIMA

BARBAN, Melnica 13a tel. 052 / 567 421, gsm 098 / 421 781

Ovlašteni smo zastupnik

ORIGINALNI REZERVNI DIJELOVI

Perkins Motori

za Županiju Istarsku.

DOSTAVA NA VAŠU KUĆNU ADRESU

GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!

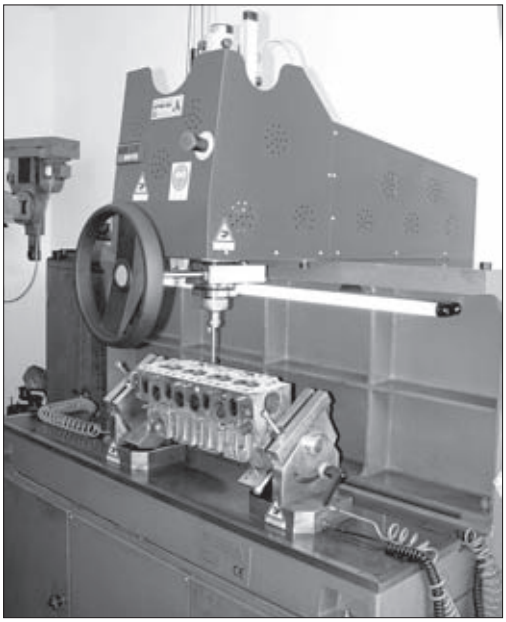

- *Strojna obrada motora*
- *Rezervni dijelovi*
- *Akumulatori*
- *Ulja i maziva*
- *Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike*
- *Auto gume*
- *Traktorske gume*
- *Kamionske gume*
- *Gume za radne strojeve*

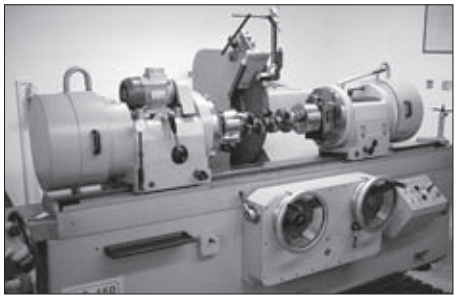

MASSEY FERGUSON · Mobil 1 · optibelt · ACME motori · SACHS · Bendix · KOLBENSCHMIDT · SKF · MICHELIN · IMT · IMR · LOMBARDINI · intermotor · LOMBARDINI · SLANZI · VICTOR REINZ SEALING PRODUCTS

Nadogradnja motora na keramičku tehnologiju

CERAMIC POWER LIQUID

ŽELIZAR

SPECIJALIZIRANA RADIONICA ZA PROIZVODNJU INOKS OPREME

Željeski ID - 52207 BARBAN
tel.: ++385(0)52 / 567 333
fax: ++385(0)52 / 567 273
gsm: ++385(0)98 224 404
e-mail: zelizar@inet.hr
www.zelizar.hr

PROIZVODNJA

INOKS

OPREME

PROIZVODNJA INOKS OPREME
ŽELIZAR

ŽELIZAR

DE CONTE d.o.o. Labin

GRADITELJSTVO, NEKRETNINE, UGOSTITELJSTVO I TRGOVINA

POGON DUBROVA

IZRADA I MONTAŽA PLASTIČNIH I ALUMINIJSKIH PROZORA, VRATA, OTKLOPNO KLIZNIH STIJENA IZ VISOKO KVALITETNIH 6 KOMORNIH PROFILA SCHÜCO CT 70 CAVA

1. NOVO: Grilje (žaluzine) pomične i fiksne sa mogućnostima izbačaja do 13 cm
2. Izrada i montaža termopan stakla
3. Aluminijski 3 komorni termički profili
4. Mreže za komarce
5. Rolete i roletne kutije

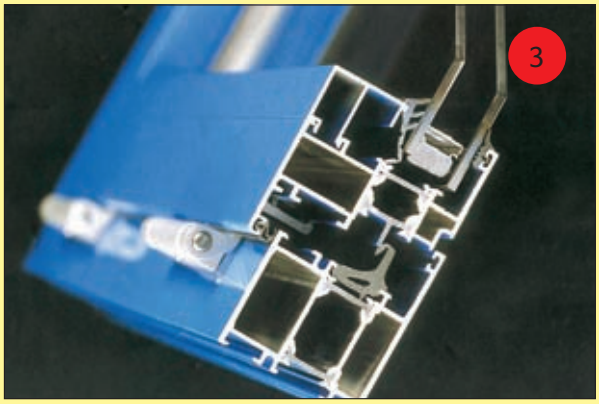

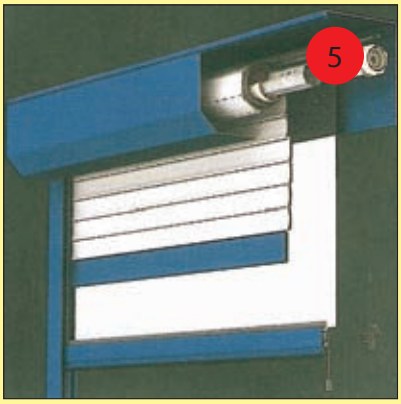

telefon: 091 1 853 222 tel./fax: 052 / 851 707